

Koolide nõudmised mõjuvad rahakotile

Otsin septembris teises klassis käivale pojale kehalise kasvatuse riided ja vahetusjalatsid. Meie pere pole rikas, seetõttu olin hinnalt soodsate ja vastupidavate ostudega igati rahul.

Laps jõudis neid rõivaid vaid paar korda kanda. Oktoobri alguses oli päevikus teade, et kehalise kasvatuse tunnis on nende klassi vormiks punane T-särk ja mustad spordipüksid. Peagi selgus, et ka meie ostetud vahetusjalatsid ei kõlba, sest musta talla-ga jalanõudes ei tohtivat nende koolis käia.

Nüüd tuleb mul uuesti poodide vahet jooksma hakata ja taskukohast punast särki otsima hakata. Kas kool tohib nõnda täpselt õpilaste rõivaid kindlaks määrata?

Nii täpselt õpilase riietelettekirjutusi tehes on koolis mindud üle lubatud piiri. Tavaliselt nõutakse kehalise kasvatuse tunnis, et lastel oleksid seljas ühtmoodi, kas pikad või lühikesed dressid. Nii jätavad lapsed korrektse ja ühtse mulje. Ühte värvi ja sama tegumoega rõivaste nõudmine oleks õigustatud, kui tegu oleks mingi võistkonna või tantsurühmaga.

Ilmselt on lapse õpetajal olnud neid nõudeid esitades küll kõige pa-

koolitee

ANTS EGLON

*haridusministeeriumi
korraldustalituse
juhataja*

Haridust ja koolielu puudutavatele küsimustele saate vastuse, kui kirjutate Eesti Päevalehe elutoimetusele (Narva mnt 13, Tallinn EE0001) või helistate telefonil 6 144 210.

remad soovid, kuid ta on natuke üle pingutanud. Nõuded peavad jääma ikka reaalsuse piiridesse. Kool ei tohi end ühiskonnas seada positsioonile, kust on õigus ükskõik mida nõuda ja tahta.

Kui koolil on kavas laste rõivastele mingeid nõudmisi esitada, peaks sellistest soovidest ka lapsevanemaid aegsasti teavitama. Ostusoovitused tuleks anda kevadel või hiljemalt augusti lõpus, siis saaksid vanemad vastavalt rahakoti suurusele neid "õigeid" otsimas käia. Antud juhul sai ema rõivanõuetest teada alles oktoobris ja nüüd jäävad kasvueas lapsele muretsetud riided nii sama kasutult seisma.